

Cum putem fi siguri de biruința finală a lui Isus Hristos?

Pastor IACOB BERGHIANU
Biserica Pentecostală „BETANIA”,
Târgu-Mureș
Realizator CREDO TV și
coordonator APME Africa

În articolul de față vom căuta să răspundem la întrebarea: **Cum putem fi siguri de biruința finală a lui Isus Hristos?** O întrebare legitimă, atâta vreme cât cel rău pare a-și face mendrele în întreaga lume, răul proliferază, iar creștinii sunt martirizați în număr tot mai mare, uciderea acestora devenind, în unele țări, un fel de „sport național”! Și totuși, oricare cercetător atent al Noului Testament va putea descoperi atmosfera plină de bucurie, de încredere și de entuziasm care i-a caracterizat pe primii creștini, stare de spirit și atmosferă care – dacă înțelegem biruințele lui Hristos – ar trebui să îi caracterizeze pe creștinii din toate veacurile.

Primii creștini, departe de a cultiva fatalismul existent în pseudo-creștinismul contemporan, susțineau, sau, mai degrabă, erau susținuți de o înflăcărată convingere cu privire la Biruința desăvârșită a lui Hristos. Și nu numai atât, dar – implicit – ei erau siguri și de propria lor biruință în Numele Lui. Apostolul Pavel, exponent de marcă al creștinismului primelor veacuri, a scos în evidență, în repetate rânduri, această dublă biruință – a lui Hristos și a urmașilor Săi – afirmând hotărât această îmbucurătoare realitate. Oferim, în continuare, câteva declarații pauline de biruință. În Coloseni 2.15 ni se arată că Isus „A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce.” Suntem asigurați de biruință și în 1 Corinteni 15.57, spunându-ni-se: „Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos”. Iar pentru situația când circumstanțele sunt descurajatoare, Apostolul Pavel ne spune, în Romani 8.37: „Totuși, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori prin Acela care ne-a iubit”. În sfârșit, la 2 Corinteni 2.14a suntem asigurați de permanența biruinței noastre: „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruință, în Hristos.”

Dar este și rămâne greu de înțeles, într-adevăr, cum este posibil ca Cel Răstignit să poate fi Biruitorul; cum poate fi Victorios și Triumfător Cel respins de „ai Săi”, Cel trădat, negat și părăsit, iar în cele din urmă executat din ordinul lui Pilat!? Întins pe cruce, privat de orice posibilitate de mișcare, atârând în cuie, gemând sub propria povară și sub maltratarea călăilor, batjocorit și ridiculizat, Isus părea că întruchi-pează cel mai lamentabil faliment! Și, totuși, ceea ce părea a fi înfrângerea Binelui de către rău, s-a dovedit a fi tocmai contrariul: strălucita Biruință a Binelui asupra răului. Teologul englez John R.W. Stott a spus: „Biruit acolo, El însuși biruia. Zdrobit de puterea nemiloasă a Romei, El însuși zdrobea capul șarpelui. Victimizat, El a fost, totuși, Cel care a reperat victoria, iar crucea este și acum tronul de pe care El conduce lumea.” Având în vedere faptul că biruința creștinului are la bază Biruința lui Isus, ba mai mult, că victoria creștinului constă tocmai în cunoașterea, înțelegerea și însușirea, prin credință, a acestei victorii fără egal, este strict necesar să aprofundăm conținutul real al acestei biruințe, și să-i înțelegem părțile ei componente.

Biruința lui Isus Hristos este o biruință etapizată, având mai multe faze, și acestea sunt următoarele:

- 1. Biruința prevestită**, la nivel de anticipare entuziastă, prin spiritul profetic;
- 2. Biruința începută/inaugurată**, prin Lucrarea lui Isus Hristos de pe pământ;
- 3. Biruința decisivă**, realizată prin Moartea lui Isus Hristos, la Golgota;
- 4. Biruința confirmată, demonstrată și proclamată** prin Învierea lui Isus Hristos;
- 5. Biruința extinsă**, prin Misiunea Mondială a Bisericii, pornind de la Cincizecime;
- 6. Biruința deplină, finală**, la revenirea lui Hristos, pe Pământ, pentru a-Și întemeia eterna Sa Împărăție.

Vom putea fi siguri de biruința finală a

(pentru continuare click aici!)

„A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce.”
(Coloseni 2:15)

